

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kanderu a členov senátu JUDr. Milana Karabína a JUDr. Pavla Farkaša, v trestnej veci obvineného **O L**, pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. januára 2008 v Bratislave, prerokoval sťažnosť obvineného, proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 11. januára 2008, sp. zn. BB – Tp 43/07 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného **O L sa z a m i e t a**

.

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením z 11. januára 2008, sp. zn. BB – Tp 43/07, sudca pre prípravné konanie Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, podľa § 76 ods. 2 Tr. por. predĺžil lehotu trvania väzby obvineného **O L** do 25. júla 2008. Zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/, § 81 ods. 2 Tr. por. neprijal písomný sľub a dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným, neprijal peňažnú záruku a zamietol žiadosť obvineného o prepustenie z väzby.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť obvinený **O L**. V písomných dôvodoch sťažnosti podanej prostredníctvom obhajkyne uviedol, že v jeho prípade neexistujú žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obavu, že na slobode sa bude vyhýbať trestnému stíhaniu. Okolnosť, že je ukrajinským štátnym príslušníkom nemôže byť sama o sebe takouto skutočnosťou. Pred jeho zadržaním chodil niekoľko rokov na Slovensko obchodne a nedopúšťal

sa žiadnej trestnej činnosti. Takisto neexistuje žiaden dôkaz, že by obvinený mal v úmysle ovplyvňovať svedkov alebo spoluobvinených. Väzba je jeden z najťažších zásahov do občianskych práv a slobôd a je preto potrebné vždy podrobne skúmať, či existujú konkrétne skutočnosti, odôvodňujúce jej trvanie. Pritom podmienky na predĺženie trvania väzby sa musia skúmať oveľa prísnejšie. V jeho prípade sú v konaní prieskumy, nevykonávajú sa žiadne procesné úkony a spojením jeho žiadosti o prepustenie z väzby s návrhom prokurátora na predĺženie lehoty väzby došlo k ďalšiemu neodôvodnenému prieskumu v konaní, pretože on svoju žiadosť podal ešte v novembri 2007. Poukázal na skutočnosť, že výpovede utajených svedkov sú nedôveryhodné a žiadne iné dôkazy voči jeho osobe neexistujú. Podľa jeho názoru boli výpovede týchto svedkov políciou manipulované. Na podporu týchto tvrdení založila obhajkyňa do spisu preklady výpovedí M S a V K a M K, z ktorých má vyplývať, že obvinený L nemá nič spoločné s prevádzacstvom osôb na Slovensko z Ukrajiny. Obvinený navrhol, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie špeciálneho súdu a rozhodol o jeho prepustení na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 Tr. por. preskúmal správnosť napadnutých výrokov uznesenia ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že sudca pre prípravné konanie sa vo svojom uznesení podrobne zaoberal dôvodmi väzby obvineného O L, ponúknutým písomným sľubom, peňažnou zárukou, ako aj podmienkami predĺženia lehoty trvania väzby. Na dôvody tohto uznesenia poukazuje najvyšší súd v celom rozsahu a k sťažnostným námietkam dodáva:

Nie je pravdou, že vo veci vznikli nedôvodné prieskumy, keď sa nevykonávajú dôkazy ohľadne obvineného. Celkovo je stíhaných trinásť osôb, ohľadne ktorých sa vykonávajú dôkazy a tieto navzájom súvisia. Žiadosť o prepustenie z väzby bola doručená prokurátorovi dňa 3. decembra 2007 a dňa 17. decembra 2007 bola táto žiadosť aj s návrhom na predĺženie lehoty trvania väzby predložená sudcovi pre prípravné konanie. Na tomto postupe orgánov prokuratúra nie je nič protizákonné ani mimoriadne. Naopak, spojením rozhodovania o týchto otázkach, ktoré spolu úzko

súvisia došlo k procesnému urýchleniu konania, čo nepochybne orgány konajúce vo veci (vrátane sudcu) mali na mysli.

Čo sa týka spochybňovania výpovedí utajených svedkov, tak pochybnosti o ich výpovediach boli už v prípravnom konaní odstraňované a dôvodnosť podozrenia zo spáchania stíhanej trestnej činnosti pretrváva. Najvyššiemu súdu v tomto štádiu trestného stíhania neprináleží posudzovať vykonané dokazovanie z hľadiska preukázania viny obvineného. Z tohto pohľadu je potrebné hodnotiť aj do spisu založené výpovede, resp. vyhlásenia svedkov, ktoré majú preukazovať nevinu obvineného. Až po vykonaní týchto dôkazov procesným spôsobom rozhodnú orgány prípravného konania, resp. súd v kontexte s ďalšími vykonanými dôkazmi o ich relevantnosti.

Čo sa týka dôvodnosti väzby, tak najvyšší súd poukazuje na svoje predchádzajúce rozhodnutie v tejto veci z 22. októbra 2007, sp. zn. 3 Tošs 20/2007, a tiež na dôvody napadnutého uznesenia. Dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. trvajú u obvineného aj v tomto štádiu trestného konania a taktiež neprichádza do úvahy ani jeho prepustenie na slobodu s použitím inštitútov písomného sľubu, resp. peňažnej záruky. Je pravdou, že samotná skutočnosť, že obvinený je cudzím štátnym príslušníkom nemôže byť dôvodom väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Je však potrebné vziať do úvahy aj kontext s charakterom trestnej činnosti, za ktorú je obvinený stíhaný (trestný čin nedovoleného prekročenia štátnej hranice podľa § 171a ods. 1 Tr. zák. a trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006) a preto obava z vyhýbania sa trestnému stíhaniu odchodom do zahraničia je na mieste.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že sťažnosť obvineného O L nie je dôvodná a preto ju zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave, 24. januára 2008

**JUDr. Jozef K a n d e r a , v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: